

Innspill fra Bostøttealliansen til Bostøtteutvalget

Om Bostøttealliansen

Bostøttealliansen ble etablert i 2019 og består av 20 organisasjoner som representerer leietakere, pensjonister, uføre, boligbyggelag, rus- og fattigdomsrammede og andre som arbeider for sosial rettferdighet. Vi arbeider for en rettferdig, sosial og bærekraftig bostøtteordning. www.bostottealliansen.no

Partnere i Bostøttealliansen:

Huseierne – Pensjonistforbundet – Kirkens Bymisjon – Retretten – Kommunale boligadministrasjoners landsråd – Trasoppklinikken – RIO – Velferdsalliansen – A-Larm – Norsk forbund for utviklingshemmede – Fattignettverket i Norge – CP-foreningen – FFO – Actis – Leieboerforeningen – Norges Handikapforbund – Foreningen Human Narkotikapolitikk – Fellesorganisasjonen – NBBL – Pårørendealliansen.

Innledning

Bostøttealliansen viser til møtet med Bostøtteutvalget 23. februar 2026 og [presentasjonen som ble lagt fram der](#). Med dette ønsker vi å løfte fram noen hovedpunkter til utvalgets videre arbeid.

Bostøttealliansens hovedsyn er at bostøtten må ha en viktig plass i velferdssystemet. Ordningen er både rettighetsbasert og målrettet, og kan derfor gi høy velferdseffekt. Samtidig er bostøtten over tid blitt svekket i både omfang og nivå. Etter vårt syn bør utvalgets arbeid munne ut i forslag som styrker bostøtten som et sentralt virkemiddel for reell botrygghet.

Bostøtten er svekket over tid

Bostøttealliansen ble etablert i 2019 fordi organisasjonene så at bostøtten mistet kraft. Over tid har bostøtten falt i verdi sett opp mot boutgifter. Samtidig har regelendringer gjort ordningen strammere, blant annet etter uførereformen i 2015 og omleggingen i 2017, der formue ble tillagt større vekt i inntektsberegningen.

Utviklingen de siste årene har dessuten i stor grad vært preget av midlertidige krisetiltak og tekniske justeringer, mens den underliggende svakheten og underreguleringen av ordningen har blitt stående. Dette kom særlig tydelig fram da de ekstra strømstøttetiltakene ble avviklet våren 2024. Etter vårt syn har dette gjort bostøtten mindre robust og mindre egnet som grunnmur i den boligsosiale politikken.

Bostøtten må gi reell botrygghet

Etter vårt syn bør reell botrygghet være et tydelig mål for bostøtten. Den må bidra til inkludering og gjøre det mulig å delta i arbeid og samfunnsnivå uten at botryggheten svekkes. Brukerne må ikke miste bostøtten idet de prøver seg i arbeid. Ordningen må sikre trygge og

stabile boforhold når boutgiftene blir høye, ikke bare fungere som midlertidig nødhjelp. Bostøtten må også treffe godt uavhengig av hvor i landet brukerne bor.

I presentasjonen viste vi at færre får bostøtte, flere får avslag, og at støtten i større grad framstår som mindre stabil og mer midlertidig for mottakerne. Dette svekker ordningens funksjon som grunnmur i den boligsosiale politikken og øker samtidig presset på kommunenes egne ordninger, boligsosiale tiltak og økonomisk sosialhjelp.

Bostøtten må følge faktisk utvikling

Et hovedproblem er at bostøtten ikke har fulgt utviklingen i faktiske boutgifter. Presentasjonen viste at utviklingen i utbetalt bostøtte siden 2010 har vært klart svakere enn utviklingen i både konsumpriser og leiepriser. For mange mottakere betyr dette at en større del av inntekten går til boutgifter, og at bostøtten i mindre grad fyller sin funksjon som økonomisk trygghet ved høye boligkostnader.

Bostøttealliansen har i sine hørings svar vist til at det kan være behov for en styrking i størrelsesorden 2,5 mrd. kroner dersom bostøtten igjen skal kompensere for økte boutgifter og sikre at inntektsgrensene ikke ligger under EU60. Dette illustrerer etter vårt syn at det ikke er tilstrekkelig med mindre justeringer. Det er behov for en mer helhetlig reform av ordningen.

Fire hovedgrep for en bedre bostøtte

Bostøttealliansen vil særlig be utvalget vurdere følgende:

1. Reell botrygghet som tydelig mål

Bostøtten bør vurderes ut fra om den faktisk bidrar til stabile boforhold og reduserer risikoen for økonomisk utrygghet og boligproblemer.

2. Regulering av boutgiftstak, satser og inntektsgrenser i tråd med faktisk utvikling

Boutgiftstak, satser og inntektsgrenser må reguleres mer rettferdig og forutsigbart, slik at ordningen ikke gradvis uthules.

3. En mer forutsigbar og forståelig modell

Ordningen bør gi stabil støtte over tid, være enklere å forstå og redusere risikoen for brå bortfall og uforutsigbar tilbakebetaling ved skatteoppgjøret.

4. Mindre brå avkortning

Små endringer i inntekt eller formue bør ikke gi store og brå kutt i bostøtten, og beskjedne forbedringer i minsteytelser må ikke i praksis spises opp av redusert bostøtte.

Bostøtten må ses i sammenheng med andre virkemidler

Vi vil også understreke at bostøtten må samvirke med øvrige boligsosiale virkemidler. I presentasjonen pekte vi på samspillet med startlån og andre Husbankvirkemidler, og på at en strammere bostøtte påvirker betjeningsevne, risiko og presset på kommunene. Utvalget bør

derfor ikke bare vurdere isolerte justeringer i bostøtten, men hvordan ordningen samlet virker sammen med resten av virkemiddelapparatet.

Avslutning

Avslutningsvis vil vi framheve at Norge trenger en bostøtte som igjen gir reell botrygghet, følger virkeligheten i bostøttene og virker sammen med resten av de boligsosiale virkemidlene. Etter vårt syn har utvalget en viktig mulighet til å legge grunnlaget for en helhetlig reform som gjør ordningen mer rettferdig, mer forståelig og bedre i stand til å møte faktiske støttebehov.